

PRIR – Ćwiczenie 3

Mateusz Ciupa (291062)
Krzysztof Mózdyński (290847)

Pomiary

Pomiary czasu działania programu oraz samych obliczeń zostały wykonane na maszynie lokalnej oraz na wydziałowych maszynach prir oraz prir2. Pomiary wykonaliśmy przy użyciu jednego workera dla różnej liczby podprocesów i wykorzystaliśmy w tym celu pliki testowe A.dat oraz X.dat zawierające macierz oraz wektor do wymnożenia. Wyniki zostały przedstawione poniżej.

Wyniki pomiarów na maszynie lokalnej:

Liczba podprocesów	Czas wykonania programu [s]	Czas wykonania obliczeń [s]
1	25.044070720672607	18.62507390975952
2	25.57684826850891	18.12812829017639
3	24.710803747177124	17.796956062316895
4	23.82628345489502	16.707369804382324
5	24.873983144760132	17.140642642974854

Wyniki pomiarów na maszynach wydziałowych:

Liczba podprocesów	Czas wykonania programu [s]	Czas wykonania obliczeń [s]
1	99.34925627708435	16.424539804458618
2	98.28052830696106	15.431653499603271
3	102.62118721008301	19.784355878829956
4	105.17261099815369	22.22886085510254
5	111.43842339515686	28.685632944107056

Wyznaczając prawo Amdahla posłużyliśmy się wzorem:

$$\frac{1}{(1 - P) + \frac{P}{N}}$$

, gdzie P – proporcja programu, która może ulec zrównolegleniu, a N – liczba procesów. Pomiary dla niego wykonaliśmy tylko dla maszyny lokalnej.

Sprawdzenie prawa Amdahla:

P	Liczba podprocesów [N]	Wynik
0,743691955	1	1
0,708770999	2	1,548911927
0,720209518	3	1,923593626
0,701215942	4	2,109312846
0,68909923	5	2,228558183

Wnioski

Czas wykonania programu wzrastał proporcjonalnie do liczby utworzonych podprocesów w przypadku wykorzystania maszyn wydziałowych do obliczeń. Warto również zauważyć, że czas działania programu dla maszyn wydziałowych jest znacznie większy niż czas działania na maszynie lokalnej. Wynika to najprawdopodobniej z faktu, iż maszyny te mogły być używane przez inne osoby jednocześnie.

Czas wykonania obliczeń nie różnił się mocno w zależności od maszyn, na których działał program, jednak zauważyliśmy, że dla maszyn wydziałowych wzrastał wraz ze wzrostem podprocesów, natomiast malał dla maszyny lokalnej.

Wynik wzoru prawa Amdahla mówi o tym, ile razy wersja równoległa programu jest szybsza od implementacji nierównoległej tego samego programu. Zgodnie z naszymi wynikami wynik ten rósł w zależności od liczby podprocesów. To oznacza, że potencjał równoległej wersji programu rośnie w stosunku do rosnącej liczby procesów.